

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς ἡ Δημοσιενόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνοπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμοκῆν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν . . . . . Δρ. 5
διὰ τὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον
τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»
καὶ παρὰ τῶ βιβλιοπωλεῖφ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὅδος Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ μεγαλείου των. — Ἡ Γυνή (ὑπὸ κ. Τουλιέττης Ἀδάμ). — Ἀνταπόκρισις ἐκ Μαγχεστρίας ἢ ὑποδοχὴ τοῦ διαδόχου (ὑπὸ κ. Ὑπατίας Στάμπα). — Οἰκογενειακὴ βιβλιοθήκη. — Ἡ σύζυγος τοῦ στρατάρχου Μακμαῶν (ὑπὸ κ. Ἐλένης Ρενάν). — Ἐξετάσεις ἐν Χίφ' (ὑπὸ κ. Πολυξένης Μ.) Ποικίλα. — Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον. — Θεάτρον. — Συμβουλὴ. — Ἀλληλογραφία. — Συνταγὴ. — Ἐπιφυλλίς.

Ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ μεγαλείου των

Μεταξὺ τῶν διαφόρων γυναικειῶν χαρακτηρῶν, ὧν τὴν ἀπεικόνισιν ἐν σειρᾷ ἀρθρῶν ἀνελάβομεν νὰ πραγματευθῶμεν, **διαπρεπῆ** κατέχοντα εὐρίσκοιεν ἐν τῆκοινωνίᾳ θέσιν, τὸν τῆς ὑψηλοφρονος καὶ ἐπὶ τῷ πλούτῳ ἢ τοῖς τοῦ συζύγου ἀξιώμασι μεγαλαυχούσης, ἐκ τοῦ ὕψους δὲ τοῦ αὐθεντικοῦ μεγαλείου τῆς μόλις καὶ μετὰ βίας κατεχομένης γυναικός, ἵνα ἐν βλέμμα περιφρονητικῶν ῥίψῃ ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῆς, ἢ πολλῶ ἀνωτέρων τῆς μὲν κατὰ τὸν διανοητικὸν καὶ ἠθικὸν βίον, οὐχὶ ὁμῶς καὶ κατὰ τὸν ὕλικόν.

Καὶ ὅσον μὲν τὰ ἀνωτέρω αἰσθηματὰ ζωηρότερον ἐκδηλοῦνται, τόσον ἡ γυνὴ ἐκείνη φαίνεται ἐστερημένη καὶ τῶν στοιχειωδῶν εἶτι ἰσχυρὸν ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπλάσεως. Πάσχει βεβαίως αὕτη νόσον ἀνίατον καὶ κατασφραπτικὴν, πάσχει δὲ ἐξ ἀντανανκλάσεως πᾶσαι αἱ ἀτυχεῖς ἐκεῖναι, αἵτινες κατ' ἀνάγκην ἐκάστοτε εὐρίσκονται εἰς συνάφειάν τινα μετ' αὐτῆς. Καὶ σήμερον μὲν θυμὰ τῆς ἡν ἡ παιδαγωγὸς ἢ ἡ διδάσκαλος τῶν τέκνων τῆς (αἵτινες κατὰ τὸ λέγειν αὐτῆς, *ρομίζουσι δὲ διότι ἐμαθὴν πέντε φθορογράμματα ὅτι κατὰ εἶναι*) αὐριον δὲ ἡ σύζυγος κατωτέρου ὑπαλλήλου ἐξαρτωμένου ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἥτις ἐνῶ εἶδε αὐτὴν διαβαίνουσαν καὶ καταδεχθεῖσαν νὰ στρέψῃ πρὸς αὐτὴν τὸ βλέμμα τῆς δὲν ἠγάθη τῆς θέσεως, ὅπως χαριστήσῃ αὐτὴν ἐδαφιαίως, καὶ ἄλλαι δι' ἄλλους λόγους, δι' οὓς ἐννοεῖται ἡ φαντασμένη αὕτη κεφαλὴ, καιροῦ ἐπιστάντος, οὐδενὸς πρὸς ταπεινώσειν καὶ ἐξευτελισμοῦ αὐτῶν φείδεται μέσου.

Ἐγνωρίσαμεν νέαν τινὰ λίαν ἀνεπτυγμένην καὶ καλλιόστην οἰκογενεῖας, σχοῦσαν δὲ τὴν ἀτυχίαν νὰ προσληθῇ ὡς παι-

δαγωγὸς παρὰ κυρίᾳ τινὶ τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας. Ὑπέστη τὰ πάνδεινα ἢ ἀτυχῆς κόρη, ἀλλὰ καὶ ἐλαχίστην ἐπεδειξατο νοημοσύνην κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην· διότι ἠδύνατο μὲν νὰ καταμέμφηται τῆς κυρίας αὐτῆς ὡς ματαίως καὶ κενοδόξου, ἀγενῶς δὲ καὶ βαρβάρως ὡς ἐκ τούτου συμπεριφερομένης, οὐχὶ ὁμῶς νὰ θλίβηται καὶ πάσχη διὰ τοῦτο· δὲν ἠγνόει βεβαίως αὕτη, ὅτι ἡ καλὴ ἀνατροφή ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς θρησκείας διδάσκει ἡμᾶς, ὅτι ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ἐκ ταύτης περιφρόνησις εἶναι αἰσθημα κακὸν, τάσις χυδαίου πνεύματος καὶ καρδίας ἀπεσκληρυμένης, ἀλλὰ δὲν ὄφειλε καὶ νὰ ἀγνοῆ ὡς καὶ πᾶσαι αἱ εἰς παρομοίαν θέσιν εὐρισκόμεναι, ὅτι ἡ καλὴ αὐτῶν ἀνατροφή δὲν ἀρκεῖ, ἵνα προφυλάξῃ αὐτὰς ἐκ τῆς περιφρονησεως καὶ κηκῆς συμπεριφορᾶς τῶν κηκῶς ἀνατεθραμμένων· ὅτι δὲ ὅσον ὀλιγώτερον ἀξίαι καταφρονήσεως εἶναι, μετὰ τόσῳ μείζονος ἀδιαφορίας καὶ φιλοσοφίας ὀφείλουσι νὰ ὑφιστῶνται τὴν προσγιγνομένην αὐταῖς ἀδικίαν. Ἐξετάσωμεν ἤδη, ἐὰν ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι τῶν ἐξηγμένων αὐτῶν κεφαλῶν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ. Ἐπαίρονται ἐπὶ τῷ πλούτῳ των· ἀλλὰ μὴ τὸν πλοῦτον τοῦτον ἀπέκτησαν διὰ τῆς ἰδίας ἰκανότητος, ἢ μὴ προτίθενται νὰ κληροδοτήσωσι τοῦτον πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀνεχεῖα καταφρονουμένας περιφρονουσι τὰς ὁμοίους των διότι κερδίζουσι τὰ πρὸς ἰδίαν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν πολλὰς συντήρησιν, δι' ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐργασίας, ἐνῶ αὐταὶ δι' οὐδὲν κατάλληλοι, οὐδὲ δι' αὐτῶν τῶν ἰδίων τέκνων τὴν μόρφωσιν, ἢ τὴν τοῦ συζύγου εὐδαιμονίαν, ἐγκαταλείπουσι τὴν οἰκιακὴν ἐστίαν, ὅπως διημερεύουσι περιφερόμεναι ἀνά τὴν πόλιν καὶ τὰς τριόδους καὶ μετὰ τῶν ὁμοίων των μωρίας ἐξυφαίνουσαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συκοφαντίας, ἢ παγίδας στήνοισι καὶ ἐν αὐταῖς καταστρέφουσαι τὴν οἰκογενειακὴν τῶν ἄλλων εὐδαιμονίαν;

Σεμνύνονται καὶ ὑπερηφανεύονται ἐπὶ τῷ ἀριστοκρατικῷ αὐτῶν οἴκῳ καὶ τῇ ὑψηλῇ αὐτῶν καταγωγῇ· ἀγνοοῦσι λοιπὸν ὅτι ἀπέναντι ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐργασίας, δὲν ὑπάρχουσι τίτλοι ἀριστοκρατίας, πλοῦτου, ἢ εὐγενούς καταγωγῆς, ἀφοῦ ἡ τὸν βίον αὐτῆς διὰ τῆς ἐργασίας χρησιμοποιοῦσα

γίνεται κατασκευαστής ιδίας αριστοκρατίας, ιδίου πλούτου και ευγενείας, πρό της οποίας πᾶς λογικός και ἀληθῶς ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος ἀποκαλύπτεται μετ' εὐλαθείας; Χριστιανικῶς λοιπὸν σκεπτόμενοι εὐρίσκομεν τὴν ὑψηλοφροσύνην ταύτην ἔνοχον καὶ ἀξιόμιστον φιλοσοφικῶς ἀνόητον κοινωνικῶς ἐπικίνδυνον ὑπὸ ἔποψιν δὲ πολιτισμοῦ βάρβαρον καὶ κτηνώδη.

Ἄλλὰ τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν κατὰ τοιούτων μορφωμένων ἤδη χαρακτήρων; Οὐδέν. Τίς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐλευθέραν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων τῶν ἄλλων, οἰαδήποτε καὶ τυγχάνῃ αὕτη; Μὴ πᾶς ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ τὸ ἀπόλυτον καὶ ἀδιαφιλονεικῆτον δικαίωμα, τοῦ νὰ ἦναι ἀνόητος, βάρβαρος, τοῦ νὰ βλέπῃ τοὺς ἄλλους ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ὑποθετικοῦ μεγαλείου του, τοῦ νὰ φιλοδορῇ κτύπος διὰ σαρκαστικῶν μεγαλειῶν ἢ εἰρωνικῶν μειδιαμάτων. Εἶναι, βλέπετε, περιπτώσεις, ἃς ὁ νόμος δὲν προέβλεψεν, ἵνα παρεκωλύσῃ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, τὴν ἐνεργομένην ὅμως πάντοτε ὑπὸ ἰδίαν τοῦ δράστου εὐθύνην καὶ προκαλοῦσαν τὴν ἀποστροφήν καὶ μῖσος τῶν μὲν, τὸν οἶκτον δὲ τῶν θλιβομένων ἐπὶ τῇ ἐξαχρειώσῃ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος, ὧν τρανοτάτη ἔνδειξις ἢ συμπεριφορὰ τούτων.

Πρὸς τὰς θεωρούμενας δὲ ὡς θύματα τῶν χαρακτήρων τούτων καὶ ἐπὶ τούτῳ παγούσας, λέγομεν, ὅτι ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ παραπονῶνται καὶ διαμαρτύρονται, ἀλλὰ καὶ νὰ οἰκτείρωσιν ἀπὸ καρδίας καὶ λυπῶνται τὰς Κυρίας ἐκεῖνας, αἵτινες, ἐλπίζομεν, εὐχίριμοι τυγχάνουσι, καὶ ὧν ἡ παρεμλημένη ἀνκτροφή, τὸ πτωχὸν πνεῦμα καὶ ἡ χυδαιότης τῶν αἰσθημάτων συνεπαγόμενα τὴν καταστροφὴν πάσης εὐγενούς τῆς καρδίας αὐτῶν χορδῆς, ὀδηγοῦσιν αὐτὰς εἰς τὴν ἀβυσσὸν τῆς ἀπανθρωπίας καὶ σκληρότητος, ἐνθα τὴν ἰδίαν μάλλον ἢ τὴν τῶν ἄλλων εὐδαιμονίαν καταθάπτουσιν.

Η ΓΥΝΗ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Τίνες οὖν συνήθειαι προαγωγαῖς καὶ παραγωγαῖς τῆς διαφθορᾶς καὶ κακοηθείας, εἰ μὴ τὸ ἀδύνατον ἐντίμου ἐργασίας; τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς μυθοδοσίας καὶ τέλος ἡ ἀεργία, ἡ προγεννήτωρ αὕτη πάτης κακίας καὶ παντὸς ἐλαττώματος; Μόνον ἐὰν ἀνοίξῃτε εἰς τὰς γυναικῆς στάδιον ἐλευθέρως ἐργασίας καταλλήλως αὐταῖς διανεμομένης, θέλετε κλείσει δι' αὐτὰς τὰς θύρας τῶν καταγωγῶν. Ἄνδρες, θὰ τὸ θελήσητε;

Μετὰ τὴν ὑποκρισίαν, ἣτις προάγει ἀνηλεῶς τὰ γυναικεῖα ἐλαττώματα, τὰ ἀναπτυσσόμενα καὶ διατηρούμενα ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἀνδρῶν, ἐκεῖνο ὅπερ διήγειρε πάντοτε τὴν καρτ' αὐτῶν ἀγαπάκησιν μου εἶναι ἡ βαθεῖα περιφρόνησις, μεθ' ἧς μεταχειρίζονται τὴν ὀρίμου ἡλικίας γυναῖκα.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης οἱ εὐαισθητότεροι τῶν μεταρρυθμιστῶν τῆς τύχης αὐτῶν παύουσιν ἐνασχολούμενοι δι' αὐτήν. Ὁ ἀνὴρ θεωρεῖται κατάλληλος διὰ οἰανδήποτε θέσιν ἢ ἐμπιστευτικὴν ἐργασίαν ἀπὸ τοῦ 35οῦ ἢ 40οῦ τῆς ἡλικίας του ἔτους, ἐνθὸς τῆς περιόδου ταύτης ὀλίγην ἐμπνεῖ ἐμπιστοσύνην. Ἡ διανοητικὴ αὐτοῦ τελειοποίησις συμπληροῦται μόνον κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην, καθ' ἣν καὶ μόνον θεωρεῖται

ἀσφαλῆς διαχειριστὴς καὶ τοῦ δημοσίου αὐτοῦ πλούτου. Ἐδέξασθε λοιπὸν νὰ παρέλθωσι τεσσαράκοντα ἔτη, ὅπως σχηματίσῃ ἠθικὴν τινα μόρφωσιν καὶ ὑποκειμενικότητα.

Πῶς συμβαίνει λοιπὸν, ὥστε ἐνθὸς ὁ ἀνὴρ ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ σημασίαν τινὰ ἐν τῇ ὀρίμῳ ἡλικίᾳ, ἡ γυνὴ τούναντιον παύει οὐδ' αὖτις ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ; Οὐδέν λοιπὸν μένει εἰς τὴν γυναῖκα μετὰ τὴν ἄνηθσιν; Μόνος ὁ ἀνὴρ δύναται νὰ δώσῃ καρπὸν;

Ἡ γυνὴ μὴ ἐξεταζομένη μέχρι σήμερον ἢ ὑπὸ ἔποψιν ἰκανοποίησεως τῶν παθῶν καὶ ὀρέξεων τοῦ ἄρρενος ἢ τῆς διατηρήσεως τοῦ εἶδους, δὲν εἶχεν ἀξίαν εἰμὴ ὡς καλλονὴ ἢ ὡς μητρότης. Ἐν κοινωνίᾳ συστηθείσῃ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ γυνὴ δὲν ἐξετιμᾶτο ἢ ὡς σύζυγος καὶ μήτηρ ἄλλ' ἐὰν ἡ γυνὴ εἶναι ἐλευθέρως προσωπικότης, δρώσα πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ δύναμις, θέλει ἀποκτήσῃ ἰδίαν ἀξίαν, θέλει καταρτίσῃ νόμους καὶ δι' ἑαυτήν.

Κατὰ φυσικὸν λοιπὸν λόγον ἡ καλλονὴ μὲν αὐτῆς ἀνθεὶ κατὰ τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας τῆς ἔτος, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ ἡ κρίσις μετὰ τῶν λοιπῶν ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν αὐτῆς δυνάμεων τὸ πνεῦμα καὶ ἡ καρδία αὐτῆς ὀριμάζουσι καὶ ἀναπτύσσονται σὺν τῇ ἡλικίᾳ ὡς παρὰ τῶ ἀνδρῶν. δύναται δὲ, ἀναπτυσσομένων τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν αὐτῆς δυνάμεων νὰ προαχθῇ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὕψιστα τῶν ἀξιομάτων τέλος εἶναι ὅπως ὁ ἀνὴρ συνειδήσις καὶ πνεῦμα, καὶ ὅπως αὐτὸς, ἐνὸς τὰ ὄργανα αὐτῆς δὲν ἐξαντληθῶσι καὶ ἀποκάμωσι, δύναται νὰ προάγῃται καὶ τελειοποιήται.

Ἡ γυνὴ ὀκτῶ ἢ δέκα ἔτη μετὰ τὸν γάμον παύει πλέον κατὰ τὸ πλεῖστον τεκνοποιούσα, αἰ ἐρωτικαὶ μέριμναὶ καὶ τὸ πρὸς τὸν σύζυγον τυφλὸν πάθος ἐξασθενοῦσι προσκολλᾶται ὀλιγώτερον ἢ κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ γάμου τῆς ἔτη πρὸς τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα. καὶ τείνει προϊόντος τοῦ χρόνου εἰς βίον ἐγωϊστικὸν πως. Ἡ ἐν αὐτῇ λοιπὸν ἐνέργεια καὶ δράσις τείνει εἰς ἐξωτερικεύσιν. Περιστελλόντες δὲ τὴν ὄρμην αὐτῆς ταύτην προκαλεῖτε τὴν κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐπερχομένην πολλακίς οἰκτρὰν ἐκείνην καὶ ἀκόλαστον τῶν ἠθῶν ἐκλυσιν. Θέλετε λοιπὸν νὰ καταδικάσῃτε τὴν σφριγητὰν ζωῆς παραγωγὸν ταύτην δύναμιν εἰς αἰώνιον στειρώσιν, ἢ θέλετε νὰ στραφῇ τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς ἀνηθικούς καὶ κακοήθεις ἐνασχολήσεις; Θάρρος Κύριοι ἄρχοντες, ἐστὲ λογικοὶ καὶ ἀναγνωρίσατε ὅτι γυνὴ, ἐν ἣ τὸ τῆς φιλαρρεσκείας καὶ ἐρωτοτροπίας πάθος ἀπεσβέσθη, ἣτις δὲν ἀποροφᾶται καθ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ τῶν οἰκογενειακῶν μεριμνῶν, εἶναι ἀκόμη κατάλληλος καὶ ἀρμόδιος εἰς τὴν δύναται αὕτη νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίαν τινὰ τῇ κοινωνίᾳ, δύναται νὰ διαχειρίζεται, νὰ ἐπιβλέπῃ, νὰ πωλῇ, νὰ ἀγοράζῃ, τέλος ὡς καὶ ὑμεῖς εἶναι παραγωγὸς δύναμις ὑπὸ ἔποψιν τεχνῶν, ἐπαγγελματικῶν, βιομηχανίας, καὶ ὅτι ὁ καιρὸς ἔχει ὑπολείπεται αὐτῇ καὶ καθ' ὅν ἡ οἰκογένεια οὐδεμίαν αὐτῆς ἔχει ἀνάγκην ἀποτελεῖ τὰ δύο τρίτα τοῦ βίου αὐτῆς. Τί τὰ θέλετε, Κύριοι, ἡ γυνὴ συνίσταται ἐπίσης ἀπὸ σάρκας καὶ ὀστέων ὡς ὑμεῖς, ἔχει καὶ αὐτὴ ψυχὴν καὶ κεφαλήν, ἐν ἣ μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐνυπάρχει τι. Εἶναι λοιπὸν παραφροσύνη, ἐὰν καὶ αὕτη θέλῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν δώρων αὐτῶν τοῦ οὐρανοῦ; . . . μεθ' ὑμᾶς βεβαίως, ἀλλὰ καὶ πάλιν πρὸς τὸ καλὸν ὑμῶν. Διότι ἐπὶ τέλους διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ ἀνακούρησιν σας ζητοῦμεν νὰ διανεμηθῶμεν μεθ' ὑμῶν τὸ

βῆρος τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας, ὡς διανεμέσθε μεθ' ἡμῶν τὸ τῆς διαίωσις τοῦ εἶδους.

Ἡ πνευματικὴ ἡμῶν ἀρεπάρκεια, ἡ τριφερότης τοῦ ἐργαζομένου ἡμῶν κτλ. κτλ. δὲν μᾶς ἐμποδίζουσιν ἀναντιρρήτως νὰ βασιλευμεν ἐπ' ὑμῶν; Εἶναι λοιπὸν δυσκολώτερον νὰ ἐργάζηται τις ἢ νὰ διευθύνῃ τοὺς ἄνδρας;

Ἡ μὴ δὲν βλέπομεν πολλαὶς γυναικῆς διοικούσας τὴν οἰκίαν των, τὸ ἐργοστάσιόν των, τὸ ἐμπόριόν των, εἰς ἐπιμετρον δὲ καὶ τὸν σύζυγόν των. Θὰ εἶπατε ἴσως, ὅτι αὐταὶ ἀποτελοῦσιν ἐξαιρέσεις ἄλλ' εἶναι τόσον πολυπληθεῖς, ὥστε δύναται νὰ ἀποτελέσωσι κανόνα. Ἐν ταῖς τέχναις, ἐν αἷς καρτ' ἀνάγκην ἐδόθη τῇ γυναικὶ στάδιον ἐνεργείας, ὡς εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὴν μουσικὴν π. γ. ἡ γυνὴ ἐξισώθη πρὸς τὸν ἄνδρα, εἰ μὴ ὑπερτερῇ αὐτοῦ εἰς ἄλλους κλάδους τέχνης, ἢ γυνὴ ἐπίσης διεκρίθη.

Δόξα καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς ἐκεῖνας, αἵτινες διὰ τῆς τελειοποίησεως αὐτῶν ἀπέδειξαν τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν. Γένος ὅπερ ἐν τῇ ἀρχαιότητι μὲν παρήγαγεν Ἀσπασίαν, Σαπφούς, Κορρίννας, Τελεσίλλας κ. ἄ. ἐν τῇ συγχρόνῳ δὲ ἐποχῇ εἰς μὲν τὸ θέατρον ἔδωκε τὰς Ῥαχίλ, Ῥιστόρι, Ραττί, Σίρρας εἰς τὴν ζωγραφικὴν Ῥόζας Μπονέρ, εἰς τὴν φιλολογίαν μεγαλοφυεῖς Στάελ, Γεωργίας Σάνδη καὶ Δανιέλας Στέρν ἀπέδειξε πνευματικὴν τῆς γυναικὸς ὀριμάνσιν καὶ ἰκανότητα αὐτῆς, ὅπως μετὰ τοῦ ἀνδρὸς διανέμηται αὕτη τὰ κοινωνικὰ βάρη.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὴν ἠθικὴν τῆς γυναικὸς ὀριμότητα εἶναι ὄνειδος τὸ νὰ ζητῇ τις νὰ ἀποδείξῃ ταύτην.

Οἱ μὴ βλέποντες αὐτὴν εἶναι τυφλοὶ ἢ μάλλον εἶπαι ἀναίσθητοι καὶ ἠθικῶς νεκροί. Ἀφήσωμεν λοιπὸν τοὺς νεκροὺς νὰ κοιμῶνται τὸν ὕπνον τῶν νεκρῶν καὶ διέλθωμεν. Ἡ σωτηρία εἶναι ἐνώπιόν μας. Τέλος.

Ἐν Παρισίαις Ἰουλιέττα Ἀδάμ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝ ΜΑΓΧΕΣΤΡΙΑ

Ἰούλιος, 24/6 Ἰουλίου.

Ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπληρώθη ἡ καρδία παντός ἐνταῦθα οἰκοῦντος Ἑλλήνος, ὅταν ἠγγέλθη ὅτι ὁ σέπτος καὶ προσφιλές ἡμῶν Διάδοχος ἐμελλε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ταύτην. Γνωστοῦ τούτου γενομένου, ὁ ἐνταῦθα Ἑλλήν πρόξενος καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς ἐθνικῆς ἐπιτροπῆς προετοίμασαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ τῆς ὑποδοχῆς αὐτοῦ, τῆς καὶ στεφθείσης ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Οἱ Δήμαρχοι ἐπίσης τῆς Μαγχεστρίας καὶ Jalford κοινοποιήθεισας αὐτοῖς τῆς μελλούσης ἐπισκέψεως τοῦ Διαδόχου, προσνεχέθησαν λίαν εὐγενῶς, ὡς διὰ τῆς συμπράξεως αὐτῶν ἀποδοθῶσιν Αὐτῷ αἰ ἀνάκουσαι τιμαί.

Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου τὴν 2αν π.μ. δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας. Εἰς τὰς 5.—30 π. μ. ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως, τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ Δήμαρχος καὶ πολλοὶ ἄλλοι εὐγενεῖς Ἀγγλοὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ ἐπίπτου Ἀστυνομικοῦ ἀποπτάσματος μετέβησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Διαδόχου.

Μικρὸν δὲ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἀμαξοστοιχίας εἶχον συναθροισθῆ εἰς τὸν σταθμὸν πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαμένοντες Ἑλλήνες. Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἀνέμενον δ' ἐνταῦθα Ἑλλήν πρόξενος κ. Χατζόπουλος, ὁ κ. Ραχίλ, πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λίβερπουλ, ὁ κ. Κλάδης πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερμινγχαμ, ὁ κ. Holfard πρόξενος τῆς Δανίας, πάντες οἱ κύριοι οὗτοι ἐν ἐπισήμῳ στολῇ ὁ ἱερεὺς τοῦ ἐνταῦθα ἑλληνικοῦ ναοῦ ἐν Λίβερπουλ, ὁ κ. Θ. Πετροκόκκινος πρόεδρος τῆς Ἑθνικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Σουβάτζογλος καὶ ὁ κ. Κ. Ἀρατόπουλος μέλη αὐτῆς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔγκριτοι Ἑλλήνες. Ἡ τὸν διάδογον φέρουσα ἀμαξοστοιχία ἐφθασεν εἰς τὰς 6.30.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς πάντων ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Διαδόχου ὑπῆρξε μέγας· ὁ διάδοχος συγκεινημένος, ἀλλὰ σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπὴς ἐξῆλθε τῆς ἀμαξίας ἐν μέσῳ ζωερῶν ζιτωκραυγῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρέσβους τῆς Ἑλλάδος κυρίου Γενναδίου, ὑπὸ τοῦ κυρίου Χατζηπέτρου ὑπαπιστοῦ τοῦ Βατιλέως καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Lydders ἀυλάργου αὐτοῦ.

Ἀφοῦ παρουσιάσθησαν Αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀρχαί, ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ἐπέβη ἀμαξίας, ἐν ἣ παρεκάθησαν αὐτῷ ὁ κ. Γενναδῖος, μετὰ τοῦ κ. Χατζόπουλου καὶ ἡ συνοδία διευθύνθη πρὸς τὸ Δημαρχεῖον, ἐνθα ὑπεδέχθη αὐτοὺς ὁ δήμαρχος τῆς Μαγχεστρίας προσφωνήσας τὸν διάδογον Ἀγγλιστὶ ὡς ἐξῆς.

«Ἡ τιμὴ, ἧς ἀξιούμεθα δεχόμενοι τὴν Ὑμετέρην Ὑψηλότητα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρέχει μεγάλην εὐχαρίστησιν ἡμῖν καὶ πᾶσι τοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

«Ἡ Ἑλλ. κοινότης κατέχει ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σπουδαίαν καὶ διακεκριμένην θέσιν, ἀριθμεῖ δὲ μετὰ τῶν μελῶν τῆς τινὰς τῶν πρωτεύοντων ἐμπορῶν, οἵτινες λαμβάνουσι μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν εὐμερίαν τῆς πόλεως, ἐν ἣ διαμένουσι.

«Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ εἶπω ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ πόλει τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου οἱ πολῖται λαμβάνουσι τόσον ζωερὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὅσον ἐν Μαγχεστρίᾳ καὶ τοῦτο διότι τὰ ἡμέτερα συμφέροντα συνδέονται ἀχωρίστως μετὰ τῶν τῆς Ἑλλάδος.

«Μετ' εὐχαριστίσεως ἄκρας ἀκολουθοῦμεν τὰς ἐν τῇ πατρίδι τῆς Ὑ. Ὑψηλότητος γενομένας προόδους ἀφ' ὅτου ὁ Σεβαστὸς Ὑμῶν πατὴρ ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτῆς, χαίρομεν δὲ ἐπὶ τῇ προόδῳ ταύτῃ προσδοκῶντες μεζζονα προαγωγὴν ἐν τῷ μέλλοντι. Πεποίθησιν ἔχομεν ὅτι ἡ χώρα, ἧς ὁ Βασιλεὺς καὶ Πατὴρ Ὑμῶν τοσοῦτον εὐδοκίμως ἄρχει, ἔχει ἐνώπιον αὐτῆς μέγα μέλλον καὶ ὑψηλὸν προορισμόν.

Ἡ ἱστορία αὐτῆς εἶναι μεγάλη, φρονοῦμεν δὲ ὅτι καὶ τὸ μέλλον τῆς ἔσεται λαμπρόν.

Εὐχόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἡ ζωὴ τῆς Α. Μεγαλειότητος διατηρηθῇ, ὥστε ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς νὰ εὐδαιμονήσῃ. Δέχθητε Ὑψηλότητα, τὰς ὑπὲρ Ὑμῶν εὐλιχρινεῖς εὐχὰς μας συνοδευμένας ὑπὸ τοῦ πόθου καὶ τῆς ἐλπίδος, ὅπως ἡ ἐνταῦθα διαμονὴ Ὑμῶν ἀποθῇ Ὑμῖν εὐχάριστος, κατὰ τὴν ἐντεύθεν δὲ ἀναχώρησίν σας ἀποκόμιστέ εὐχάριστον ἀνάμνησιν τῆς βραχείας ἐν τῇ πόλει

ταύτη διαμονής σας.» (Επευφημία), εις ἃ ὁ Προϊγκηψ ἀπὸν-
τησεν Ἀγγλιστὶ τὰ ἐξῆς :

Κύριε Διημάρχε,

«Σὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εἰλικρινῆ ὑποδοχὴν σας
καὶ διὰ τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ὑπερ τοῦ Πατρὸς μου
ἠέξεσθε. Μία ἐκ τῶν μεγίστων ἐπιθυμιῶν μου ἀνεκαθεν
ὑπέσχετο νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν βιωματικὴν πόλιν Ὑμῶν.

«Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θὰ μοὶ ἀποδῇ κατὰ
τὴν ἐκφορηθεῖσαν ἐπιθυμίαν σας λίαν εὐχάριστος. (Επευ-
φημία.)

Μετὰ ταῦτα μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συμποσίων,
ἐνθα ἀναφυκτικὰ παρετέθησαν αὐτοῖς.

Ὁ προϊγκηψ ἀναχωρῶν τοῦ διημάρχου ἐξέφρασε τὰς εὐχα-
ριστίας του διὰ τὴν εὐμενῆ καὶ ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν.

Ἀκολούθως ἡ συνοδία διευθύνθη πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ
κ. Χατζοπούλου, ὅστις εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ζενίσῃ τὴν Α. Β.
Ὑψηλότητα καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
διαμονῆς του.

Ἡ οἰκία τοῦ κ. Χατζοπούλου ἦτο σηκιστολόιστος
καθὼς καὶ αἱ περίξ οἰκίαι καὶ τινὰ ἀγγλικά καταστήματα.
Πληθὺς δὲ μέγα συνωστίζετο ἐξωθεν τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ
ἐχαιρέτιζεν ἐνθουσιωδῶς τὸν προϊγκηψ ἀπερχόμενον, ἐνῶ ἡ
ἐντὸς τοῦ κήπου μουσικὴ ἐπαίανιζε τὸν Βασιλικὸν Ὑμνον.

Περὶ τὴν 8ην μ. μ. ὁ Κος Χατζοπούλος παρέθηκε δειπνον
εἰς 50 προσκεκλημένους μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ δύο
διημάρχοι, διάφορα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως καὶ
πολλοὶ ἄλλοι Ἕλληνας.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ συμποσίου το ὁποῖον διήρκεσε πλέον
τῶν δυο ὥρων, ὁ Κος Χατζοπούλος προέπειν ὑπὲρ τῆς Βασι-
λίσσης; τῆς Ἀγγλίας, μετ' αὐτὸν ὁ Κος Γεννάδιος ὑπὲρ τοῦ
Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας, εἰπὼν ὅτι
ἡ συνετὴ πολιτικὴ Αὐτῶν συνετέλεσε (ἐπευφημία), εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ ὅτι
ἡ εὐχὴ παντὸς Ἕλληκος εἶναι τὸ μέλλον μεγαλείον τῆς Πα-
τρίδος. (Επευφημία.)

Τελευταίον δὲ ὁ Κος Πετροκόκκινος πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς
ἐπιτροπῆς προέπειν ὑπὲρ τοῦ Δικτόχου εἰπὼν τὰ ἐξῆς :

Ὑψηλότητε,

Μετ' ἀνεκφράστου εὐχαριστήσεως ἡ ἐνταῦθα Ἑλλ. κοινωμία
χαίρει τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη
ὑπερμέτρως τιμῶσα ἡμᾶς θέλει διατηρηθῆ ἕσασί εἰς τὴν μνή-
μην ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων μας, ὡς ἀναμνησις τῆς συμπα-
θείας τῆς πατρίδος ὑπὲρ τῶν μακρὰν βιούντων τέκνων τῆς.

Ἐπιτρέψατέ μοι Ὑψηλότητε, ὅπως ἐκ μέρους τῆς ἐν-
ταῦθα κοινότητος προπιῶ ὑπὲρ τῆς μακροβιότητος καὶ εὐμε-
ρίας τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, Ζήτω ὁ Διάδοχος !!

Ἡ πρόποσις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ δι' ἐπευφημιῶν καὶ ἀ-
κρατήτων ζητωκραυγῶν. Ὁ Διάδοχος ἀπαντῶν κῆρυξιστι-
σεν, ἐκφράζων συγχρόνως τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ παρούσα βεβαίως
ἐπίσκεψις δὲν θὰ εἶναι ἡ τελευταία περὶ τῶν ἐπιπὸν ὑπὲρ
τῆς εὐμερίας τῶν ἐν Μαγχεστρίᾳ διημενοντων Ἑλλήνων.

Καὶ οὕτως ἐτελείωσε τὸ Συμπόσιον.

Τὸ ἑσπέρας οἱ κήποι τῆς Bella Vista λαμπρῶς ἐρωταγω-
γήθησαν, ἦσαν δὲ προσίτοι εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Δύο ὄρχηστρα μίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χοροῦ καὶ ἑτέρα

ἐντὸς τοῦ κήπου ἀλλοποδιαδόχως λαμπρὰ ἀνακρούουσαι τε-
μάχια ἐτερπνόν τοὺς εὐγενεῖς ξένους. (Ἐπεταὶ συνέχεια)

Ἐν Μαγχεστρίᾳ τῇ 25 Ἰουλίου.

Ἰνατία Στάμπς.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Καὶ τοὶ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι δυσχερὲς ἀνελάβομεν ἔργον
καὶ ὅτι δυσκατάρθως ἡ ἐκλογή βιβλίων πρὸς καταρτισμὸν
οἰκογενειακῆς βιβλιοθήκης ἐν χώρα, ἐν ἣ ἡ νεωτέρα φιλολο-
γία βραδύτατα βαίνει, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἐν στασιμότητι δια-
τελεῖ, οὐχ ἦπτον ἐκ τῶν ἐνόητων κατ' ἀνάγκην πράττομεν
τοῦτο, προτιθέμενοι νὰ προλάβομεν πᾶσαν ἀσχημίαν προκύ-
πτουσαν ἐκ τῆς ἀδιακρίτου ἀναγνώσεως μυθιστορημάτων
φθοροποιῶν καὶ καταστρεπτικῶν διὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν,
διευκολύνομεν δὲ καὶ τὴν ἐν τοῖς σπαργάνοις παρ' ἡμῖν δια-
τελοῦσαν νεωτέραν φιλολογίαν.

Πεπεῖσμεθα ὅτι ἀμφότερα ταῦτα θέλομεν ἐπιτύχει, μὴ
περιορίζομεν τὰς νεανίδας εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀνάγνωσιν
τῶν διδασκαλικῶν μόνον βιβλίων, ἅτινα ὠφελιμώτατα αὐτὰ
καθ' ἑαυτὰ, ἥκιστα τέρπουσιν ὡς ἐκ τῆς ξηρᾶς διδασκαλίας
καὶ μετ' ἐλαχίστης ἀναγνώσεως προσοχῆς. Ὑπάρχουσι
βεβαίως, εὐτυχῶς, ἐξαιρετικοὶ νόες θεοκύντως ἰσχυροὶ καὶ ὑ-
πέρτεροι τῶν κοινῶν, ὅπως διὰ τοιαύτης ἀναγνώσεως ἱκανο-
ποιῶνται. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ ἄλλοι, οἱ τὴν πλειονοψηφίαν
ἀποτελοῦντες, πρὸς οὓς ἡ ἀνάγνωσις (κατὰ τοὺς θερινούς ἰδί-
ως μῆνας) χρησιμεύει, ὡς ἀναγκαῖα ἀναφυγὴ εἰς τὰς πό-
λεις, ἐξοχὰς καὶ λουτρά.

Μεταξὺ δὲ τῶν τελευταίων κατατάσσονται καὶ αἱ πλει-
σταὶ νεανίδες, αἵτινες ἀποθούσι μετ' ἀποστροφῆς τὴν ἀνά-
γνωσιν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἠθέλε τις ἐπιβάλλει αὐταῖς
τὴν μελέτην ξηρῶν διδασκαλικῶν βιβλίων, οὐδαμῶς τὴν νεανικὴν
αὐτῶν φαντασίαν ἐασχολούντων. Παρ' ἡμῖν ὑπάρχει ἰδέα ἀρ-
κετὰ διαδεδομένη, ἀλλ' ἥκιστα σοβαρὰ καὶ ὀρθή, καθ' ἣν ἡ
κρίσις, αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί, αἱ θρησκευτικαὶ ἀποδείξεις, ἐν μιᾷ λέξει
πᾶν τὸ ἐξυψῶν καὶ προφυλάττον ἡμᾶς, μεταδίδονται ἡμῖν ἐκ
τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκομεν. Παραδεχόμεθα ὅτι ἡ
ἀνάγνωσις δρᾷ μεγάλως ἐπὶ τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς φαν-
τασίας, ἀλλ' ἀλλοίμονον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς ἐκείνους, οἵτινες
παραμελοῦσι τὴν ἀνατροπὴν τῶν τέκνων αὐτῶν ἀναθέτοντες
τὴν ἠθικοποίησιν αὐτῶν εἰς τὰ διδασκαλικά καὶ μόνον βιβλία.
Τραχωτάτη δὲ τοῦ ἀπὸ ἀπείδειξιν ἐστῶσαν ἐκείνοι, οἵτινες ἐνῶ καθ'
ἐκάστην ἀναγινώσκουσι διδασκαλικά βιβλία, διδασκόμενοι ἐν
αὐτοῖς, ὅτι οφείλουσι νὰ μὴ βλασφημῶσι, νὰ μὴ ὑβρίζωσι, νὰ
παραθέτωσιν ἐκαστοὺς καλὸν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα κλ. οὔτοι
ὅλως τὰ ἐναντία πράττουσι· τὸ τοιοῦτον ἀποδοτέον εἰς παρη-
μελημένην τούτων ἀνατροπὴν, πολλὰκις δὲ καὶ εἰς τὰ κακά
αὐτῶν ἐνστικτικὰ, ἅτινα οὐδὲως τροποποιοῦνται διὰ τῆς ξηρᾶς
καὶ σχολαστικῆς διδασκαλικῆς μελέτης. Ἐπιδοθῶμεν λοιπὸν,
ὡ μητέρες, πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς μόρφωσιν τῆς κρίσεως τῶν τέ-
κνων ἡμῶν, ἵνα ἐξασφαλίσωμεν αὐτὰ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης βλά-
θης, τῆς μελλούσης νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τυχόν ἀναγνώσεως βι-
βλίων ἀνηθικῶν, ἀντὶ νὰ ἀναμείνωμεν παρὰ τῶν διδασκαλικῶν
καὶ μόνων τὴν ἠθικοποίησιν αὐτῶν.

Μεταξὺ τῶν ἡμετέρων συγγραφέων ὀλίγιστοι δυστυχῶς με-

τεχειρίσθησαν τὸν κάλαμον αὐτῶν, ἵνα συγγράψωσι τι τερπνόν
καὶ κατάλληλον διὰ τὰς νέας γυναίκας καὶ δεσποινίδας. Ὁ
κ. Στεφάνος Ξένος δὲν μᾶς ἐλησμόνησε. Τὸ μυθιστόρημα αὐ-
τοῦ αἴ ἡρώϊς τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, εἶναι ὑπὸ πᾶσαν
ἐποψιν κάλλιστον ἔργον δι' οἰκογενειακὴν βιβλιοθήκην. Τερ-
πνόν, διδασκαλικόν, πατριωτικόν, ἱστορικόν, τέλος ὅτι θέλετε
εὐρίσκετε ἐν τῇ ὠραιότατῃ πλοκῇ τοῦ ἔργου τούτου. Τὴν
ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὀλίγιστα ἐξ ἡμῶν
γνωρίζομεν, καὶ τοῦτο διότι τοιαύτη δὲν ἐγράφη ὡς ὄφειλε
νὰ γραφῆ. Εἶναι ξηρὰ καὶ κοπιαστικὴ καὶ διὰ τὰς διδασκο-
μένας αὐτὴν μαθητριάς. Τοῦτο δὲ διότι οἱ γράψαντες αὐτὴν
ἐπέστησαν μᾶλλον τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν
τῶν βρατσερῶν, γολεττῶν κ. τ. λ. ἢ εἰς τὰ ἀνδραγαθήματα
τῶν ἡρώων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τὴν ξηρὰν λοιπὸν αὐτὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν διδασκό-
μεθα λεπτομερέστατα ἐν τῇ ἡρωίδι τοῦ κ. Στεφάνου Ξέ-
νου ὅ ἐν αὐτῇ περιπλεκόμενος μύθος χωρὶς νὰ ἀφαιρῇ τι ἐκ
τῆς πραγματικῆς ἱστορίας, προστίθῃσι, τούναντιον γόητρον
εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ φρόνημα τῆς Ἑλληνίδος γυναικός,
ἐξυψεὶ αὐτὴν εἰς ἰδανικὸν ψυχῆς μεγαλεῖον, ἐν ᾧ τὸ αἶσθημα
τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης ἐξισούμενον μετὰ τοῦ πᾶς
πρὸς τὸν μνηστῆρα πίστεως, ἐνούται καὶ συζεύγνυται, οὕτως
εἰπεῖν, μετ' αὐτοῦ ἀποτελοῦν ἀδιαχώριστον καὶ ἀδιαίρετόν
τι, ὑφ' οὗ ἡ ἡρώϊς ἐμπνέεται κατὰ τὴν ὅλην τὴν δραματικὴν
τοῦ βίου αὐτῆς περιπετειῶν ἐξέλιξιν. Συνιστῶμεν λοιπὸν
θερμῶς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ μυθιστορήματος τούτου διὰ πᾶ-
σαν οἰκογένειαν.

Ἄθηναῖς. ἦτοι ἱστορία μιᾶς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας.
Διήγημα ἱστορικὸν Φερδ. Γρηγοροβίου, μεταφρασθὲν ὑπὸ
Συρ. Π. Λάμπρου.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ διαστήμου
γερμανοῦ ἱστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, ὅστις ἐν
αὐτῷ δι' ὕψους ἀνθρώπου καὶ ἐπαγωγῆς ἱστορεῖ τὸν πλήρη
περιπετειῶν βίον τῆς περιώνυμου Εὐδοκίας, ἥτις ἀπὸ ταπει-
νῆς κόρης Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνῆλθε διὰ τῆς εὐνοίας τῆς
τύχης εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, παρέχει δ' ἅμα πιστὴν καὶ ὠραίαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ
ἐποχῇ ἐκείνῃ καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς ἀνα-
τολῆς πόλεων. Τιμᾶται δραχμῶν 2. Εὐρίσκεται ἐν τῷ βι-
βλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας» ἐν ὁδῷ Σταθίου ἀριθ. 32.

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΜΑΚ-ΜΑΩΝ

Εἰς τὸ σωματεῖον τῆς βοηθείας τῶν στρατιωτικῶν πληγω-
μένων ἐγένετο κατ' αὐτὰς μεταρρυθμιστικὰς σοβαρὰς τοῦ ὑψηλοῦ
αὐτοῦ προσωπικοῦ. Τοῦ διαχειριστικοῦ αὐτοῦ γραφείου, προί-
σταται συμβούλιον ἐκ Κυριῶν, τοῦ ὁποῖου ἡ δραστηρία ἐνέρ-
γεια μεγάλως συντελεῖ ὑπὲρ τῆς προόδου τοῦ σωματείου
τούτου.

Πρόεδρος τοῦ κοιμητῆτος τούτου ἦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ
πριγκιπέσσα Τσαρτορούσκα, ἐξυπηρετοῦσα οὕτω τοὺς πατριω-
τικούς σκοποὺς τοῦ ἐνδόξου αὐτῆς πατρὸς.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν συνετεία τοῦ περὶ ἐξορίας

τῶν πριγκίπων νόμου, ὁ δούξ τοῦ Νεμοῦρ παρατήθη τῆς προε-
δρείας τοῦ σωματείου τούτου, ἡ πριγκιπέσσα μεθ' ὅλας τὰς
ἐνστάσεις καὶ θερμὰς τοῦ συμβουλίου τῶν Κυριῶν παρακλή-
σεις ἐπέμεινε εἰς τὴν ἐκ τῆς προόδου παραιτήσιν τῆς.

Τὸ συμβούλιον τοῦ σωματείου ἐξελέξατο παμφηρεῖ νέαν
πρόεδρον τὴν σύζυγον τοῦ στρατάρχου Μακ-μαῶν, δούκισσαν
τοῦ Ματζέντα, ἥτις μετὰ τινὰς δισταγμοὺς ἀνεδέχθη τὴν
ἀναθεθεῖσαν αὐτῇ εὐγενῆ εὐθύνην, τῷ νὰ ἀσχολῆται παρὰ
τῷ στρατάρχῳ συζύγῳ αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου γαλλικοῦ στρα-
τοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποῖου διήλθεν ὁ ἐνδοξὸς αὐτῶν βίος.

Ἴνα τις κατανοήσῃ μεχρὶ τίνος σημείου ἡ δούκισσα τοῦ
Ματζέντα δύναται νὰ ἐργασθῆ ὡς πρόεδρος ὑπὲρ τοῦ σωμα-
τείου τῆς, ἀρκεῖ νὰ ἀνμνησθῆ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς παρέσχεν
πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς μεγάλης πλημ-
μύρας τοῦ Γαρόνου σωματείου, οὕτως καὶ πάλιν προίστατο.

Μὴ ἀρκεσθεῖσα ἡ δραστηριότης αὕτη γυνὴ εἰς τὸν ἐπίτι-
μον τῆς προέδρου τίτλον, ἀλλ' ἐννοοῦσα νὰ ἐργασθῆ ἀποτελε-
σματικῶς, συνέστησεν εἰς ἀπάσας τὰς πόλεις τῆς Γαλλίας
ὑποκομιτάτα, διοργάνωσεν ἐορτὰς, ἐπινοήσασα μέσα νέα, δι'
ὧν κατάρθωσε νὰ συναθροίσῃ, πόσα νομίζετε ; πόσα ; Εἶναι
ἀπίστευτον καὶ ἐν τούτοις ἀληθές.

Εἴκοσιν ἐπτὰ ἑκατομμύρια φράγκων, δι' ὧν ἀνε-
κοδομήθησαν πᾶσαι αἱ οἰκίαι τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ
οἰκούντων ἠγοράσθησαν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ ἀναγκαῖα σκεῦη
καὶ ἐργαλεῖα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐνὸς ἐκά-
στου ἐξ αὐτῶν.

Οὐ μόνον δὲ ἀνέθηκε τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποκομιτάτων
εἰς πρόσωπα φερέγγυα καὶ ἀνώτερα πάσης ὑπονοίας, ἀλλ' ἀ-
πήτησεν, ὅπως ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγξῃ τοὺς κατα-
λόγους καὶ τὰ βιβλία τούτων. Ἐν τῇ ἐξελέγξει τῶν εἴκοσιν
ἐπτὰ ἑκατομμυρίων φράγκων εὐρέθη ἔλλειμμα 3 φρ καὶ 50 0/0
Παρίσιος **Ἑλένη Ξενάν.**

Σ. Σ. Ἴδου πῶς ἐργάζονται αἱ μεγάλα ἐν Εὐρώπῃ Κυρίαὶ.
Ἴδου πῶς καταναλίσκουσι τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῶν,
οὐχὶ χάριν ἐπιδείξεως καὶ μεγαλείου, ἀλλὰ χάριν μεγάλης
τινὸς θεοσεβοῦς ἰδέας, ὑφ' ἧς εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν ἐμφορο-
μένας καὶ τὰς ἡμετέρας ἀριστοκρατίας.

Ἐν ΧΙΩ, τῇ 3 Ἰουλίου 1887.

Εἰς Ἀθήνας.

Ἀξιότιμη Κυρία Διευθύντρια τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν.

Εὐαρεστήθητε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσητε εἰς τὰς στήλας
τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος ὑμῶν τὰ ἐπόμενα :

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην 23 Ἰουλίου τῆ 9 ὥρα π. μ.
ἤρξαντο αἱ ἐπὶ τετραήμερον διαρκεσάσαι ἐξετάσεις τοῦ ἡμε-
τέρου Παρθεναγωγείου, διευθυνομένου ὑπὸ τῆς ἐλλογίμου κ.
Ἀναστασίας Κατσιούρα πρώην διευθύντριας τοῦ Παρθεναγω-
γείου Σερρών. Μετὰ τὴν συγκινητικώτατα ἀπαγγελλθεῖσαν
κατάλληλον τῇ περιστάσει προσευχὴν ὑπὸ τῆς μαθητριάς
Κλεονίκης Κοσμίδου, ἐψάλη ὑπὸ τῶν μαθητριῶν τῆς ἀνωτέ-
ρας τάξεως ἐπιτυχέστατα ὠραῖος ὕμνος, μετὰ τὸ πέρας τοῦ
ὁποῖου ἡ ἀξιότιμος διευθύντρια ἀναβάσασα ἐπὶ τῆς διδασκαλι-
κῆς ἑδρας ἀπήγγειλε λαμπρὸν πρακτικώτατον λόγον ἐκθεῖσα
τὴν κατάστασιν τοῦ Παρθεναγωγείου, προσθεῖσα ἅμα καὶ

ὅσα ἡ πείρα ὑπέδειξεν αὐτῇ ἀναγκαίᾳ πρὸς τελειότερον κα-
ταρτισμὸν αὐτοῦ. Μεταξὺ δὲ πολλῶν λιάν λυσιτελῶν θεωρη-
θέντων, ἐποίησατο λόγον περὶ συστάσεως νηπιαγωγείου, κα-
ταδείξασα τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ διὰ λογικῶν καὶ πειστι-
κῶν ἐπιχειρημάτων. Μετὰ ταῦτα προσελθούσῃ αἱ μαθήτριά:
τῆς ἀνωτέρας τάξεως, αἱ ὑπὸ τῶν κ. Καθηγητῶν καὶ διδα-
σκάλων τοῦ Γυμνασίου διδασκόμεναι κατέδειξαν τὰς λαμ-
πρὰς προόδους, ἃς ἐποίησαντο κατὰ τὸ λήξαν ἤδη σχολικὸν
ἔτος.

Τὴν ἐπιούσῃν προσῆλθον αἱ ὑπὸ τῆς Κ. Κουτσιούρη δι-
δασκόμεναι μαθήτριά: τῆς Βα: καὶ Απ: τάξεως τοῦ Ἑλλ.
Σχολείου ἐπιδείξασαι καὶ αὐταὶ ἀγλαοτάτους πνευματικούς
καρπούς. Μεγάλως δὲ κατέθειλξαν καὶ συνεινίστησαν τὰς καρ-
δίας ἀπάντων αἱ λιάν ἐπιτυχῶς παραστήσασαι τὴν «εἰς Ἑλ-
λάδα ἐπάνοδον τῶν Μουτῶν» ἐπιμελέσταται μαθήτριά: Μχ-
ρίκα Ζολώτα, Φανῆ Μχγκανᾶ, Τιμόκλεια Κουφοπαντελῆ,
Μχρία Τσουρή καὶ Πηνελόπη Ζερβούδη. Ὡς δὲ κατεδεί-
χθη ἐκ τῶν εὐστόχων ἀπαντήσεων τῶν μαθητριῶν ἡ ἐν
λόγῳ διευθύντρια εἰργάσθη ἐπιμελέστατα καὶ ἐν πλήρει
συναισθήσει τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς, ὅθεν καὶ ἱκανο-
ποίησε μεγάλως τὰς προσδοκίας ἀπάντων καὶ ἐπεσπάσατο
τὸν δίκαιον ἐπαινον τῶν γονέων καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν
ἀγάπην τῶν κ. διδασκαλιστῶν καὶ μαθητριῶν.

Λιάν ἐπιτυχῶς εἰργάσθη ἐπίσης καὶ ἡ βοηθητικὰ τινα μα-
θήματα διδάξασα πρωτόπειρος κ. Βερονία Ἀλιμονάκη, ἥτις,
ὡς δικαίως, παρατηρήθη ὑπισχνεῖται πολλῶ πλείονα ἐν τῷ
μέλλοντι.

Ἄνωτέρα δὲ παντὸς ἐπίκεινται τυγχάνει ἡ ἐν τῷ δημοτικῷ
τμήματι ἐπὶ πολυετίᾳ ἤδη κατὰ τὸ τοῦ Πεσταλότη σύ-
στημα διδάσκουσα ἐλλόγιμος δεσποσύνη Χριστίνα Θεοδώρου,
ἥς τινος ἡ διδασκαλία ἀποβαίνει ἀείποτε καρποφόρος, καθ'
ὅσον οὐ μόνον ἐκ περισσεΐας γνώσεων διδάσκει, ἀλλ' εἶναι
καὶ ἡ μὴ ἐν Χίῳ διδάσκαλος, ἥτις ὠφελήθη μεγάλως ὑπὸ
τοῦ ἐπίτηδες πρὸ ἐξαετίας προσκληθέντος νὰ διδάξῃ τοῖς
Κ. διδασκάλοις καὶ ταῖς Κ. διδασκαλίσσαις τὴν νέαν μέθοδον
κ. Γ. Ρεβελῆ.

Οὐδεμίαν δὲ ἀδικούσα ποιούμεναι μνειάν καὶ τῆς ἐν τῷ
προκαταρκτικῷ τμήματι ἐπιμελῶς διδασκούσης κ. Ἑλένης
Σόφια καὶ ὡς καὶ τῆς ἐν ἀπάσαις ταῖς τάξεσι τοῦ Παρθενα-
γωγείου καλλιτεχνικώτατα ἐργόχειρα διδασκούσης κυρίας
Σένης Σεβαστοῦ. Ἐν γένει εἰπεῖν ὡς ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἀντε-
λεϊθῆμεν τὸ ἀποτέλεσμα ἦν λιάν εὐχάριστον, αἱ δὲ ἐκ τοῦ
Παρθεναγωγείου ἀπολυόμεναι μαθήτριά: τυγχάνουσι κάλ-
λιστὰ κατηρτισμέναι. Εὐλόγως λοιπὸν ὁ τὰς ἐξετάσεις καθ'
ἐκάστην διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τιμῶν Σεβ. Ἀρχιερεὺς
ἡμῶν καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Π. Ματαράγκας ἐξέ-
φρασαν τὴν πλήρη αὐτῶν εὐαρέσκειαν διὰ τὴν καθόλου λαμ-
πρὰν ἐπιτυχίαν τῶν ἐξετάσεων, συγχαίροντες τῇ κ. διευθυ-
ντρίᾳ καὶ εὐχρηθέντες ταῖς μαθητρίαις τὰ βέλτιστα, δόντες
ἅμα αὐταῖς λαμπρὰς παραινήσεις καὶ ὠφελιμιωτάτας συμ-
βουλίας.

Ἐκφράζουσαι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τὰ εὐλικρινῆ συγχα-
ρητήρια ἡμῶν τοῖς τε κ. καθηγηταῖς καὶ διδασκάλοις καὶ
ἰδίᾳ τῇ εὐγενεστάτῃ διευθύντρει διὰ τὴν μητρικὴν μέριμναν,
ἣν ὑπὲρ τῶν κορασιῶν ἐπεδείξατο, προτρέπομεν αὐτήν, ἵνα

ἐξακολουθῆ ἐπιμελῶς καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ ἐν
τῷ μέλλοντι ἐργαζομένη ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδύσεως τῆς παρ'
ἡμῖν θηλείας νεότητος, ἥ: τὴν ἠθικὴν διάπλῃσιν καὶ προόδον
λιάν καταλλήλως ἐνεπιστεῦθη αὐτῇ ἡ πτρίς.

Πολυξένη Μ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Σμύρνης παρεκά-
λεσε τὴν λογίαν συνεργάτιδα ἡμῶν κ. Σαπφῶ Λεοντιάδα, ἵνα
ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Σμύρῃ Κεντρικοῦ Παρθενα-
γωγείου.

Ἀγνοοῦμεν τὴν ἀπόφασιν τῆς Σεβαστῆς Κυρίας καλοτυ-
χιζομένη ὅμως τὴν Συμριναϊκὴν κοινότητα, ἐν ἣ περιπτώσει καὶ
πάλιν ἀποκτήσῃ τοιαύτην τῶν γραμματικῶν ἐργατίδα. Ἡ κ.
Σαπφῶ Λεοντιάς εἶναι μία ἐκ τῶν ἐλιγίστων Ἑλληνίδων γυ-
ναικῶν (ἵνα μὴ εἰπώμεν ἡ μόνη) ἥτις, ἐπιδοθεῖσα εἰς σοβαρὰς
συστηματικὰς φιλολογικὰς σπουδὰς, κατέστη ἐγγρατῆς τῆς
Ἑλληνικῆς φιλολογίας, καὶ δὴ καὶ μετ' ἐπιτυχίας ἐδίδαξε
πρὸς τὰς ἐν τῇ Παλλάδι μαθητριάς αὐτῆς τοὺς ἀρχαίους ποιη-
τὰς Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον ἄλλως τε πᾶς ἔπαινος διὰ τὴν
σοφὴν ταύτην τῶν γραμμάτων ἐργατίδα εἶναι περιττός, ἀφοῦ
γνωστὴ ἡ ἀξία αὐτῆς εἰς ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ἐκ τε
τῶν δημοσιευθέντων φιλολογικῶν αὐτῆς ἔργων καὶ τῆς πολυε-
τοῦς αὐτῆς διδασκαλίας.

Κροσπόλης τις τοῦ Hautmont εἶχεν ἕνα σκύλον καὶ ἕνα
γάτον. Εὐρίσκων ὅτι τρία ζῶα (συμπεριλαμβανομένου καὶ
αὐτοῦ) ἐν τῇ πτωχικῇ οἰκίᾳ του ἦσαν πολλὰ, ἔδρασε τὸν γά-
τον ἐντὸς χειρομάκτρου καὶ τὸν ἐξεσφενδόνισεν, ὅσον ἡδυνήθη
μακρότερα ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ὁ κύων ὅστις τὸν εἶχεν ἀκο-
λουθῆσαι, ἐρρίφθη ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐκολύμβησε μετ' ἀπε-
γνωσμένης ταχύτητος, ἤρπασε τὸ ἄκρον τοῦ χειρομάκτρου εἰς
τοὺς ὀδόντας του καὶ ἐπανέφερον εἰς τὴν ξηρὰν τὸν δυστυχῆ
σύντροφόν του.

Ὅσοι δὲν παραδέχονται εἰς τοὺς σκύλους καρδίαν καὶ
αἰσθημάτων θὰ εἰπώσιν: ὁ σκύλος αὐτὸς ἔχει τὴν συνήθειαν
νὰ θηρεύῃ πᾶν ὅ,τι ἐπιπλέει· ἔφερε τὸν γάτον, ὡς θὰ ἔφερε
βάβδον ἢ τι ἄλλο.

Ἀπάτη. Ὁ Κύριός του ἐπανέριψε τὸν γάτον ὅσον ἡδυ-
νήθη μακρότερα. Ὁ σκύλος ἔτρεξε, τὸν ἤρπασε διὰ τῶν ὀδόν-
των του καὶ τὸν ἔφερεν ἤδη εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην.
Ἴδου, ἴσως, διαπὶ μέγας τις φιλόσοφος εἶπεν ὅσον γνωρίζω
τοὺς ἀνθρώπους, τὸσον ἀγαπῶ τοὺς σκύλους.

Ἐπιτελεῖον τοῦ βασιλέως τῆς Γολχόνδης. Τὰ ἀνάκτορα
τούτου φυλάττονται ὑπὸ στρατιωτικοῦ σώματος ἐκ γυναι-
κῶν. Εἶναι ὀπλισμέναι δι' ὀπλων νεωτάτης συσκευῆς· φέ-
ρουν ὁμοιόμορφα στολὴν συνισταμένην ἐκ πηλικίου ἐρυθροῦ
διακεκοσμουμένου ὑπὸ χρυσοῦν γαλονίων καὶ πρασίνου ἐκ
πτερυγῶν λοφίσκου, στολὴν ἐξ ἐρυθροῦ ἐριούχου μετὰ λευκο-
χρῶσιν σεσηπτιῶν, παντολίονιον πράσινον καὶ ὑποθήματα
λευκά.

Ἡ ἰδικιτέρα φρουρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Σιάμ εἶναι ἐπίσης
περίεργος. Συνίσταται ἐκ τετρακοσίων γυναικῶν ἐλεγερομένων
μεταξὺ τῶν ὠραιότερων καὶ ρωμαλαιοτέρων νεανίδων τῆς χῶ-

ρας. Δέχονται αὐτὰς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν ἡλικίᾳ δέκα τριῶν
ἐτῶν μεταβαίνουσι δὲ εἰς τὸν ἀπομαχικὸν στρατὸν ἐν ἡλικίᾳ
εἴκοσι πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ διορίζονται φύλακες τῶν τε βα-
σιλικῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν κτημάτων τοῦ στέμματος.

Αὐταὶ εἰσὶν ὀπλισμέναι διὰ λίγγης, τὴν ὅποιαν μεταχει-
ρίζονται μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος. Ἐκλέγουσι δὲ τὰς
ἀρχηγούς των.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Λαμῆνι διατρεῖ ἐπίσης τῶμα ἐκ 2 χι-
λιάδων ἐκλεκτῶν νεαρῶν καὶ ὠραίων γυναικῶν φερουσῶν ὀ-
πλα καὶ ξίφη. Καλλισθητικώτατοι οἱ βασιλεῖς οὗτοι τῆς
Ἀνατολῆς, ὡς βλέπετε.

**

Ἡ Κα Σάρα Βερνάρ ἡ διάσημος γαλλικὴ ἠθοποιὸς ἀνεχώρη-
σε τὴν 18 παρελθόντος μηνὸς ἐκ νέας Ὑόρκης, ἔνθα ἔδρασε
σειρὰν παραστάσεων.

Θριάμβους ἤρατο ἡ περιφανὴς αὐτῇ καὶ ἔξοχος γυνὴ ἐν Ἀ-
μερικῇ· δύναται τις νὰ εἰπῇ ὅτι τὸ ταξείδιον αὐτῆς ἦν μακρὰ
σειρὰ θριάμβων, ἐευφημιῶν καὶ θαυμασμοῦ.

Ἐν τῇ Βορείῳ ἰδίᾳ Ἀμερικῇ αὐτῇ ἔδρασε ἀφρονίαν δα-
φνηφόρον στεφάνων, ἀλλὰ καὶ ἀπαστραπτόντων δολλαρίων.
Τρεῖς παραστάσεις τῆς Θεοδώρας ἐν νέᾳ Ὑόρκῃ παρήγαγον
τὸ μυθώδες κεφάλαιον τῶν ἐκατὸν εἴκοσι ἐξ χιλιάδων φρ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.—Θριάμβος τοῦ λουοῦ καὶ τῆς ὀρθοφρονούσης μερίδος. Ὁ
κ. Α. Συγγρὸς δῆμαρχος Ἀθηνῶν πᾶς φίλος τῆς προόδου τῆς χῶ-
ρας ἡμῶν δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιπροσέξῃ εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν
ταύτην, ἐφ' ἣ καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοὺς κκ. ἐκλογεῖς τοῦ
δήμου Ἀθηνῶν. Ἡ ἐν Πειραιεὶ ἐκλογὴ τοῦ κ. Θ. Ρεσινα ἀνδρὸς

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον τοῦ ἐλάττωμα, ἠρώτησεν ἡ Σοφία
μειδιώσα.

Μάλιστα.

Τίς εἶδε, ἐὰν τὸ ἐλάττωμα τοῦτο δὲν ὑποκρύπτῃ μεγαλο-
φυίαν ποιητικὴν, δι' ἧς ἡμέραν τινὰ θέλει καταστῆ πλούσιος
καὶ διάσημος.

Ἀμφιβάλλω τόσῳ μάλλον, ὅσον τοὺς στίχους του δὲν δη-
μοσιεύει, ἀλλ' οὔτε ἀναγινώσκει εἰς τινα.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ περὶ οὐ ὁ λόγος νεανίας ἐπέ-
στρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου, ἐὰν τὸ ἐπιτρέπητε, θὰ τὸν
ἀκολουθήσομεν, ἀφοῦ διὰ τὴν ἐσπέρην ταύτην οὐδὲν ἕτερον
ἔχομεν νὰ εἰπώμεν περὶ τῆς Σοφίας καὶ τοῦ κ. Θεοδώρου.

Ἀκολουθοῦμεν λοιπὸν τὸν Μάξ εἰς οἰκίαν πενιχοῦ ἐξωτε-
ρικοῦ, στενωφον, σκοτεινὴν καὶ συνισταμένην ἐκ πέντε ὀρο-
φῶν.

Ἐκτύπησε θύραν, ἥτις δὲν ἠνεώχθη ἀμέσως καὶ ἠκολούθησε
διάδρομον σκοτεινὴν μόλις φωτιζόμενον ὑπὸ τῆς ὑποσθενομένης
λυχνίας τῆς θυρωροῦ.

Ὁ Μάξ ἀνῆλθε τὰς πέντε ὀροφάς, ἔστη πρὸ μικρᾶς θύρας,
ἠκροάσθη ἐπὶ μικρὸν καὶ μετὰ δειλίας ἔσυρε τὸν κώδωνα.

νοημονεστάτου, δραστηριωτάτου καὶ βέκτου τοῦ καλοῦ πολλά ὑπό-
σχεται καλὰ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἐμπορικώτατης γείτονος πό-
λεως.

ΑΓΓΛΙΑ. — Ὁ Ῥουστὲμ-πασσάς, πρεσβευτῆς τῆς Τουρκίας ἐν
Λονδίῳ, ἐπέδρασε πρὸς τὸν λόρδον Σώλοβαρο κοινοποιήσιν τῆς Πύ-
λης σχετικῆν τῇ ἀγγλοτουρκικῇ συμβάσει. Εἰς ἀπάντησιν τῶν δια-
δομένων περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Οὐόλφ εἶναι τὸ ἄθλιον τέ-
λος αἰσχρᾶς ἀποστολῆς, ὁ λόρδος Φέργυσσον εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν
Κοινοτήτων: «Εἰ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ σίρ Οὐόλφ ἀπέτυ-
χον, τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ συνετὴν καὶ σύμφω-
νον μετὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας.— Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ
τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου θέλουσιν ἀναχωρῆσαι ἐξ Ἀγγλίας μετὰ
τὰς ἐν Βαδδὼττ ἰσποδρομίας, τελεσησομένης τῇ 16^ῃ 28^ῃ Ἰουλίου.

ΡΩΣΣΙΑ.—Ἡ ὕγεια τοῦ κ. Κατκόφ βελτιοῦται. Αἱ πρὸς διακα-
νόνισιν τῶς ἀφγανικῶν ὁρίων διαπραγματεύσεις ἐπερατώθησαν κατ'εὐ-
χρῆν, τῆς Ρωσσίας καταλαμβάνουσης μὲν τὴν μεταξὺ τῶν ποταμῶν
Κιούση καὶ Μαυργκάτ χώραν, ἀλλὰ καὶ ἀναγνωρίζουσης τὰ παρὰ
τὸν Ὄξον ἀγγλικὰ σύνορα.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀφίκετο εἰς Γα-
στάιν, ἔνθα μεταθήσεται εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς
Αὐστρίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Κατὰ τινος φήμας ταραχαὶ ἐξεργάγησαν ἐν
Βουλγαρία. Αἱ διχόνοιαὶ αὐξάνουσιν ὁλονὲν μεταξὺ τῶν προκρίτων
Βουλγάρων.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Δὲν ἔχομεν βεβαίως νὰ συγχαρώμεν τὸν γαλλικὸν θίασον
διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην δοθείσης Niniche.
Θὰ ἐμεμφόμεθα δὲ τὰς κ. μητέρας, αἵτινες παρευρέθησαν μετὰ τῶν
μακατέρων αὐτῶν, ἐὰν δὲν εἴχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι αὐταὶ ἠγνό-
ουν τὴν ὑπόθεσιν τῆς κωμωδίας.

Καίτοι ἐλπίζομεν, ὅτι παρομοίως φύσεως κωμωδία δὲν θέλουσιν
ἐπαναληφθῆ, θέλομεν οὐχ ἕττον, ἐν προσεγεῖ ἡμῶν ἀρθρῷ ὑποδείξε

Ἐλαφροὶ βηματισμοὶ ἠκούσθησαν καὶ ἡ θύρα ἠνεώχθη ὑπὸ
νεαροῦ κόρης.

Ἠργήσα πολύ, εἶπεν αὗτος, ἐναποθέτων φίλημα ἐπὶ τοῦ
μετώπου αὐτῆς.

Ὅχι, ἀπάντησεν ἐκεῖνη.

Καὶ ὁ πατήρ μας!

Σὲ περιμένει.

Εὐρίσκει ὅτι ἠργήσα.

Δεκάκις τοῦλάχιστον προσέβλεψε μετ' ἀνυπομονησίας πρὸς
τὴν θύραν τοῦ δωματίου σου.

Ἵπάγω ἀμέσως.

Ὁ Μάξ εἰσῆλθε τότε εἰς τὴν ὑπνοδωμάτιον, περιέχον κλίνην
ἐκ ξυλοκαρίου μετὰ λευκοτάτων παραπετασμάτων, κομποδί-
νον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ξύλου, τράπεζαν στρογγύλην, ἥτις ἐχρησί-
μεινε διὰ τὸ γεῦμα, τέσσαρα ψιφίδια καθίσματα, εἰκόνα γραιῆς
γυναίκος, μικρὸν κάτοπτρον, ἐσταυρωμένον ἐκ ξύλου, δύο
κροπτήγια ἀνευ κηρίων, φιάλην πλήρη ὕδατος, ποτήριον καὶ
σακχαροθήκην πλήρη σακχαρώσεως.

Ἡ τράπεζα ἦν τοποθετημένη ἐν ᾧ μέσῳ τοῦ δωματίου.
Ἐπὶ τῆς τραπέζης μικρὰ λυχνία διεχέουσα τὸ φῶς τῆς εἰς
τὰ πείρη. Παρὰ τῇ τραπέζῃ ἐν τινι ἀναπαυτικῇ ἔδρᾳ ἦν ἐ-
ξηλωμένος λευκόθριξ γέρον, ὅστις κατεγίνετο εἰς ταξινό-
μησιν χαρτίων παίγνιδίου, κινῶν τὴν κεφαλὴν διὰ τρόπου
ἐμφαίνοντος παραλυσίαν.

κατὰ τὸ ἐνὸν τὰς γαλλικὰς κωμωδίας, εἰς τὴν παράστασιν τῶν ὁμοίων καὶ νεάνιδες δύνανται ἀβλαβῶς νὰ παρευρίσκωνται.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦν ἐξαιρετικὴ διὰ τὰ ὀπωρικὰ, ἅτινα ὀριστικῶς ἀπαγορεύονται εἰς τοὺς παῖδας μέχρι τοῦ 3ου τοῦλάχιστον τῆς ἡλικίας των ἔτους, διότι κουράζουσι τὸν τρυφερόν αὐτῶν στόμαχον προξενούντα πόνους, συστολὰς κ. ἄ.

Πρὸ πάντων τὰ σῦκα ὡς ἐκ τῆς πληθούς τῶν μικρῶν ἐν αὐτοῖς κόκκων, οὐ μόνον δυσπεψίαν καὶ πόνους τοῦ στομάχου δύνανται νὰ προκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ ἐντερικὴν φλόγῳσιν μετὰ τῶν λοιπῶν κοιλικῶν συνεπειῶν.

Τὰ μικρὰ λοιπὸν παιδία μετὰ τὸ 2ον τῆς ἡλικίας των ἔτος δύνανται νὰ φάγωσιν ἀβλαβῶς ὀπωρικὰ ἐψημένα, κομπόστας ἐκ κερασιῶν, βερυκόκκων, δαμασκηνῶν καὶ μήλων. Μόνον δὲ μετὰ τὸ 3ον ἔτος δύνανται νὰ φάγωσιν ἀβλαβῶς ὀπωρικὰ νωπὰ ἐκλεκτῆς ποιότητος, ὀλίγα καὶ ὠρισμένον εἶδῶν ὡς: κεράσια, ὧν μετὰ προσοχῆς ἀραιεῖτε τὸν πυρρῆνα, δαμάσκηνα, ροδάκινα καλῶς ὠριμασμένα, τὰ ὅποια ἐμβάπτετε ἐντὸς σακχαρωμένου οἴνου, ὡς καὶ ἅπια ὄριμα* ταῦτα πάντα πρέπει νὰ συνδεύονται ὑπὸ μικρᾶς ποσότητος ἄρτου, τοῦ ὁποίου ἡ μακροτέρα μάζησις συνεπάγεται καὶ τὴν τοῦ ὀπωρικοῦ τοιαύτην, δι' ἧς διευκολύνεται ἡ πέψις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Θ. Μ. Χανία. Εἰ ἐγκριθῆ δημοσιευθήσεται. Προτιμᾶτε τὴν ἀνάπτυξιν νέων θεμάτων καὶ οὐχὶ ἐξαντληθέντων.—Καν Κ. Μ. Σύρον. Δημοσιευθήσεται, εἰ ἐπιτρέπητε μικρὰν συντόμεισιν.—Κον Θ. Δ. Σμύρνην. Ἀπεστάλησαν 13 σώματα δι' ὑμᾶς καὶ 20 διὰ Μαγνησίαν. Γνωστοποιήσατε, εἰ ἀπεστάλησαν εἰς Μαγνησίαν.—Καν Ι. Υ. Μακρονήσαν. γ'. ἀριθμὸς σας ἐστάλη πρὸς τὸν κ. Κ. Α. μετὰ τοῦ ἰδικοῦ του.—Κον Ι. Μ. Λευκωσίαν Κύπρου. Γράφομεν.—Καν Α. Κ. Θήραν. Τὴν γλώσταν τῆς κυρίας καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὴν γαλλικὴν. Εἶναι ἀνόητον νὰ προτιμῶμεν τὰς ξένας γλώσσας καὶ περιφρονῶμεν τὴν ἰδικὴν μας.—Καν J. M. Turno Magourelli. 40 σώματα

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ νεανίας εἰσῆλθεν, ὁ γέρον ἐστρεψε τὴν κεφαλὴν καὶ μειδίαμα εὐχαριστήσεως ἐπλανήθη ἐπὶ τοῦ ὄχρου καὶ ἐρρυτιδωμένου προσώπου του.

Καλὴν ἐσπέραν, πάτερ, εἶπεν ὁ Μᾶξ ἐναγκαλιζόμενος αὐτόν. Ἀνεπαίσθητος ψιθυρισμὸς διέφυγε τῶν πάντοτε ἡμιανοικτῶν χειλέων τοῦ γέροντος.

Ἐχάσατε τὴν ὑπομονὴν ἀναμένων μετ' ἀμέσως εἰς τὸ παιγνιδίον μας ὦ !! καὶ πάλιν θὰ με κερδίσητε.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ γέροντος ἐκινήθη ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω εἰς σημεῖον συγκαταθέσεως.

Ὁ ἄνθρωπος ἢ μᾶλλον τὸ σῆμα τοῦτο ἦτο φρικῶδες τὴν ὄψιν. Ἡ ἀκίνητος αὐτοῦ ἰσχνότης, ἡ πυρετώδης καὶ ἀένναος κίνησις τῶν δύο χειρῶν, ἡ κινουμένη ἐκεῖνη κεφαλὴ, ἐν ἧ ὅτε ἔγνη λογικοῦ καὶ σκέψεως ἐναπέμενον, τὸ ἡμιάνοικτον ἐκεῖνο στόμα, ὁπόθεν ἐξήρχοντο λέξεις διακεκομμένα καὶ ἀνευ ἐννοίας, πάντα μέχρις αὐτῶν ἀκόμη τῶν μακρῶν καὶ πλατέων ἐνδωμάτων, ἐν οἷς οὔτε ὀστέων, τοῦ φέροντος, ὑπαρξιν ὑπώπτευσέ τις, πάντα ἐν τῷ γέροντι τούτῳ εἶχον φρικώδη τὴν ὄψιν, ἀπεχθῆ μάλιστα διὰ τοὺς ξένους, ἐνῶ ἡ πρὸς τὴν κατὰστασιν του ταύτην ἐξοικειώσις τῶν δύο τέκνων του καὶ ἡ θρησκευτικὴ υἱικὴ ἀφοσίωσις αὐτῶν, ἐδίδεν αὐτοῖς τὸ θάρρος νὰ ζῶσι πλησίον τῆς ἐπιθανάτου ταύτης σκιάς.

Ὅ,τι συνέβη μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Μᾶξ ἦτο παράδοξον.

Ἡ νεάνις ἐκάθισε παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ ἤρχισε νὰ κεντᾷ.

ἀπεστάλησαν ἐπιστολὴ μετ' ἀποδείξεων ἔπειτα εὐχαριστοῦμεν μυστηρικῶς δι' εὐμενεστάτας κρίσεις.—Καν Ν. Ζ. Ἰσμαήλιον. Θὰ φροντίσωμεν εὐχαρίστως ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἑλληνίδες εἶναι προτιμότεραι τῶν ξένων.—Καν Α. Ν. Κεφαλληνίαν. Ἐὰν τὸ γέυμα εἶναι ἐπίσημον, τότε εἰδοποιεῖτε πρὸ 8 ἡμερῶν ἐὰν ἡμιεπίσημον πρὸ 3 ἡμερῶν ἐὰν οἰκογενειακόν, τὴν παραμονὴν. Τὰ ὀρεκτικά, κατὰ τὸν συρμόν καὶ à la Russe, εἰς ἰδιαιτέραν μικρὰν τράπεζαν πρὸ τοῦ ἐστιατορίου, ἐνθα ἐπὶ ποδὸς λωμβάνουσι τι μετὰ τῆς μαστίχης πρὸς τοὺς ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς τὰς αὐτὰς μετὰ τὰς Κυρίας τιμὰς ἐὰν μάλιστα εἶναι γέροντες προτιμῶνται.—Καν Θ. Γ. Βενετίαν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Καν Σ. Κ. Τήνον ἀπεστάλησαν δέκα σώματα εὐγνωμονοῦμεν.—Καν Μ. Ο. Σπέτσας. Ἐχετε δίκαιον, ἀλλὰ ὄχι δικαίωμα συμμορφωθῆτε μετὰ τὰς περιστάσεις.—Καν Α. Π. Νάξον. Παράδοξος ἡ ἐρώτησίς σας, ἀλλὰ καὶ πολυπλοκός ἐν ἧ δύο τὸ πολὺ, διότι ἄλλο: θὰ τὰ χάσητε.—Καν Γ. Κ. Σύρον. ἀφοῦ εἴσθε ξανθὴ καὶ ἐὰν εἴσθε νέα κυανᾶ ἀνοικτά, ρόδινα, μαῦρα. Ἰόγρια ἀνοικτά. εἶναι χρώματα κολακευτικώτατα διὰ ξανθὰς.—Καν Ν. Κ. Ράμιον. Ἀπεστάλησαν εἴσθε ἀνεκτίμητος.—Κον Α. Α. Ροστίθιον. Δεχόμεθα εὐχαρίστως.—Καν Φ. Φ. Βερολίνον. Συγγνώμην διότι δὲν ἐγράψαμεν. Προσεχῶς ἐν ἐκτάσει.—Κον Δ. Δ. Ὀδησσόν. Σώματα ἀπεστάλησαν ὡς καὶ πρὸς τὸν κ. Π. Βαρτοβίαν. Γράφομεν.—Ἄγαμον. Ἐχετε δίκαιον.

ΣΥΝΤΑΓΗ

ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΡΟΔΑΚΙΝΩΝ

Χωρίζετε τὰ ροδάκινα εἰς δύο ἀφαιρεῖτε τὸν καρπὸν καὶ στρώνετε ἐντὸς φόρμας ἢ καρβάνας λεπτὰ καὶ μακρὰ τεμάχια ἄρτου, ἕως οὐ περικαλύψητε αὐτὴν ἐπ' αὐτῶν τοποθετήτε τὰ ροδάκινα, τὸ ἀνοικτὸν μέρος πρὸς τὰ ἄνω ἐντὸς τοῦ κενοῦ τῶν ροδακίνων ρίπτετε ἐν τεμάχιον βουτύρου, ὅσην λεπτὴν ζάχαριν χωρεῖ καὶ κόνιν κανέλας τὴ σκεπάζετε καὶ τὰ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον ἐκ διαλειμμάτων ἐξίγεται ἐκ τοῦ φούρνου καὶ ρίπτετε νέας δόσεις σακχαρώσεως ὅταν ψηθῶσι τοποθετεῖτε ἐντὸς πινακίου μετὰ τοῦ ἄρτου. καθ' ὅν τρόπον ἦσαν καὶ ἐν τῇ φόρμα.

Ὁ Μᾶξ ἐκάθησεν ἀπέναντι τοῦ πατρὸς του καὶ ἤρχισε νὰ παίζη μετ' αὐτοῦ. Χωρὶς δὲ οὔτε λέξιν νὰ ἀνταλλάξωσιν, ἐξηκολούθουν παίζοντες καὶ ὁ γέρον κερδίζων κατὰ τὸ φαινόμενον, ὅπερ ἐφαίνετο ἐμποιοῦν αὐτῷ μεγάλην εὐχαρίστησιν. Ἐνίοτε ὁ γέρον ἐστρεψε πρὸς τὸ μέρος τῆς θυγατρὸς του, ἵνα πεισθῆ ὅτι ἦτο πάντοτε παρ' αὐτῷ.

Ἡ σκηνὴ αὕτη ἐπαναλαμβάνετο καθ' ἐκάστην ἐσπέραν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ παιγνιδίου ὁ Μᾶξ ἐδίδε νόμισμά τι πρὸς τὸν πατέρα του λέγων, ἐκερδίσατε, πάτερ μου, σὰς πληρόναι. Ὁ γέρον περιετύλισσε τὸ νόμισμα ἐντὸς τεμαχίου χάρτου καὶ τὸ ἔθετεν εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ ἐσωκαρδίου του.

Μετὰ τοῦτο ἡ θυγάτηρ του προσέφερεν αὐτῷ ποτήριον ἐσακχαρωμένου ὕδατος, μετ' ὃ καὶ οἱ δύο ἐξέδουν αὐτὸν καὶ ἐναπέθετον ἐπὶ τῆς κλίνης, ἐν ἧ ἐκοιμᾶτο μέχρι τῆς 8ης πρωΐνης τῆς ἐπιούσης.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας περιεφέρετο ἐντὸς τοῦ δωματίου στηριζόμενος ἐπὶ τῶν τοίχων. Ἐνίοτε ἐπιπτε καὶ τότε ὡς μικρὸν παιδίον χονδρὰ δάκρυα ἔρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἡ νεάνις περιεποιεῖτο αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὅτε δὲ τὸ ἐσπέρας κατεκλίνετο, ἡ μὲν νεάνις ἀπεσύρτετο εἰς τὸ δωματίον τῆς, ἐνθα ἐξηκολοῖθαι νὰ ἐργάζεται ἐπὶ δύο ἔτι ὥρας, ὁ δὲ ἀδελφὸς ἀνεγίνωσκεν ἡ ἔγραφε πολλάκις μέχρι πρωΐας.

(ἀκολουθεῖ)